

Sygn. akt IX Ca 949/22

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 16 lutego 2023r.

Sąd Okręgowy w Olsztynie IX Wydział Cywilny Odwoławczy,

w następującym składzie:

Przewodnicząca: Sędzia Bożena Charukiewicz,

Protokolant: st. sekr. sądowy Agnieszka Najdrowska,

po rozpoznaniu w dniu 16 lutego 2023r. w Olsztynie,

na rozprawie

sprawy z odwołania D. P.

z udziałem (...) Koła (...) w O.

o uchylenie uchwał,

I. uchyla uchwałę Walnego Zgromadzenia Członków (...) Koła (...) w O. nr (...)z 26 czerwca 2022r. oraz poprzedzającą ją uchwałę Zarządu (...) Koła (...) w O. nr (...) z 20 maja 2022r.;

II. zasądza od uczestnika na rzecz odwołującego się kwotę 397 zł (trzysta dziewięćdziesiąt siedem złotych) z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia uprawomocnienia się niniejszego orzeczenia do dnia zapłaty tytułem zwrotu kosztów postępowania odwoławczego.

Bożena Charukiewicz

Sygn. akt: IX Ca 949/22

UZASADNIENIE

Odwołujący się D. P. wniósł o uchylenie uchwały Walnego Zgromadzenia (...) Koła (...) nr (...) z dnia 26.06.2022 r. oraz poprzedzającej ją uchwały nr (...) Zarządu (...) Koła (...) z dnia 20.05.2022 r. o wykluczeniu odwołującego z K., ewentualnie o uchylenie w całości zaskarżonej uchwały Walnego Zgromadzenia (...) Koła (...) nr(...)z dnia 26.06.2022 r. i przekazanie sprawy w tym zakresie do ponownego rozpoznania. Nadto wniósł o zasądzenie od uczestnika na rzecz odwołującego się kosztów postępowania według norm przepisanych, w tym kosztów zastępstwa procesowego oraz opłaty skarbowej od pełnomocnictwa w kwocie 17 zł, wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od dnia uprawomocnienia się orzeczenia do dnia zapłaty, o ile nie zostanie złożony spis kosztów. Przedmiotowym uchwałom zarzucił:

1. rażąco naruszenie § 43 ust. 5 Statutu (...) poprzez doręczenie powodowi odpisu uchwały, która nie została podpisana przez sekretarza walnego zgromadzenia;
2. rażąco naruszenie § 115 ust. 5 pkt 2, ewentualnie § 115 ust. 5 pkt 4 Statutu (...) poprzez ich niezastosowanie, w sytuacji gdy uchwała Zarządu K. nr (...) z dnia 20.05.2022 r. o wykluczeniu powoda z K. była wadliwa formalnie i merytorycznie, albowiem została podjęta z rażącym naruszeniem § 32 ust. 1 pkt 1-3 Statutu (...);

3. rażąco naruszenie § 113 ust. 2 Statutu (...) poprzez sporządzenie uzasadnienia zaskarżonej uchwały w sposób uniemożliwiający poddanie jej kontroli odwoławczej w toku postępowania sądowego oraz uchylenie się od analizy dolegliwości sankcji organizacyjnej wymierzonej skarżącemu w postaci wykluczenia z K.;

4. rażąco naruszenie § 32 ust. 1 pkt 1-3 Statutu (...) poprzez dowolne uznanie, że zaistniały podstawy statutowe do wykluczenia powoda z K., podczas gdy zarzuty stawiane powodowi w uchwale o wykluczeniu nie były prawdziwe, a nadto pozostają w bezpośredniej sprzeczności z przepisami Statutu (...).

W odpowiedzi na odwołanie uczestnik wniósł o jego oddalenie i zasądzenie od odwołującego się na rzecz uczestnika kosztów postępowania, w tym kosztów zastępstwa adwokackiego według norm przepisanych.

W uzasadnieniu podał, że odwołujący się wykazał się skrajnym brakiem koleżeństwa, butą i arogancją wobec kolegów z K.. Pomimo pełnionej funkcji skarbnika nie współpracował z Komisją Rewizyjną, odmówił poddania się kontroli prowadzonej przez siebie dokumentacji. Na dwóch kolejnych walnych zgromadzeniach nie otrzymał absolutorium.

Sąd Okręgowy ustalił, co następuje:

Odwołujący się D. P. jest członkiem (...) Koła (...) w O., w którym pełnił funkcję skarbnika (bezsporne).

W dniu 3 listopada 2021 r. Sekretarz Komisji Rewizyjnej Z. W. (1) zwrócił się telefonicznie do odwołującego się w sprawie ustalenia terminu przeprowadzenia przez komisję kontroli realizacji budżetu K. za I półrocze sezonu 2021/2022 wynikającej z planu pracy komisji rewizyjnej, jednak odwołujący się odmówił uzgodnienia terminu (dowód: notatka sporządzona przez Z. W. (1) k. 45, zeznania świadka Z. W. (1) k. 156, 159-160, przesłuchanie odwołującego się, protokół z rozprawy w dniu 16 lutego 2023 r., k. 241 verte).

Na posiedzeniu w dniu 3 listopada 2021 r. Komisja Rewizyjna jednogłośnie podjęła uchwałę w przedmiocie wystąpienia do zarządu koła z wnioskiem o zwołanie nadzwyczajnego walnego zgromadzenia celem odwołania skarbnika z pełnionej funkcji (dowód: uchwała Komisji Rewizyjnej (...) Koła (...) „(...)w O., k. 43”)

Ostatecznie odwołujący się sam złożył rezygnację (bezsporne).

W sprawie przekazania funkcji skarbnika po rezygnacji odwołującego się z tej funkcji odbyły się dwa spotkania: 19 kwietnia 2022 r., na którym odwołujący się przekazał część dokumentacji i zobowiązał się przekazać pozostałą część dokumentów w późniejszym czasie i 5 maja 2022 r., na którym przekazał kolejne dokumenty. Obydwa spotkania były krótkie i ograniczały się do przekazania dokumentów. Odwołujący się odmówił pomocy nowemu skarbnikowi, w tym w zakresie stosowanego przez odwołującego się autorskiego sposobu obsługi systemu (...) oraz co do wyjaśnienia rozbieżności w prowadzonej przez odwołującego się dokumentacji (dowód: zeznania świadka M. W. k. 212 verte, notatka sporządzona przez M. W. k. 56, przesłuchanie odwołującego się, protokół z rozprawy w dniu 16 lutego 2023 r., k. 241 verte).

W dniu 20 maja 2022 r. na wniosek Komisji Rewizyjnej Zarząd Koła podjął uchwałę nr (...) o wykluczeniu odwołującego się z K. na podstawie § 32 ust. 1 pkt 1-3 Statutu (...). W uzasadnieniu uchwały Zarząd powołał się na wniosek Komisji Rewizyjnej, która zarzuciła odwołującemu, że w czasie pełnienia funkcji skarbnika K. odmówił poddania się kontroli z realizacji budżetu K. za I półrocze sezonu 2021/2022, czym naruszył uchwałę uprawnionego organu K. - Komisji Rewizyjnej w kwestii przyjętego Planu Pracy Komisji Rewizyjnej na sezon 2021/2022. Komisja zarzuciła, że odmawiając poddania się kontroli uprawnionego organu K., D. P. uchylił się od ciążącego na nim obowiązku wynikającego z pełnionej przez niego funkcji, czym dodatkowo rażąco naruszył dobre obyczaje. Rozpatrując sprawę Zarząd zważył, że w wyniku wniosku skierowanego przez Komisję Rewizyjną do Zarządu Koła oraz do Zarządu Okręgowego (...) konieczne było zwołanie Nadzwyczajnego Zgromadzenia Członków K., które jedynie z przyczyn formalnych nie mogło rozpoznać wniosku o odwołanie D. P. z funkcji skarbnika K.. Dodatkowo skarbnik K. miał przedstawić zastrzeżenia związane ze sposobem i zakresem przekazania dokumentacji księgowej K. oraz wynikającymi z niej rozbieżnościami, zwracając szczególną uwagę na wysoce niekoleżeńskie zachowanie

odwołującego się, rażąco naruszające dobre obyczaje (dowód: uchwała Zarządu (...) Koła (...) w O. z dnia 20.05.2022 r. nr (...) – k. 20 verte)

Odwołujący się wniósł do Walnego Zgromadzenia K. odwołanie od uchwały Zarządu K. z 22 maja 2022r. W uzasadnieniu podniósł, że zarzut przedstawiony przez Komisję Rewizyjną opierał się tylko na słownym oświadczeniu Sekretarza Komisji, że w czasie rozmowy z nim w listopadzie 2021 odmówił poddania się kontroli. Sprawa ta wielokrotnie była podnoszona i za każdym razem odwołujący się wyraźnie oświadczał, że jest to nieprawda i nic takiego nie miało miejsca. To samo oświadczył w trakcie posiedzenia Zarządu Koła w dniu 20 maja 2022. Zarzucił, że w jego ocenie niezrozumiałe jest jakich dobrych obyczajów złamania miałby się dopuścić. Wskazał, że nie był zobowiązany do przekazania zasad prowadzenia spraw finansowych K., ponieważ zasady prowadzenia finansów w Kole (...) określa wyraźnie „Ustawa o rachunkowości” (dowód: odwołanie k. 21 verte)

Uchwałą z dnia 26 czerwca 2022 r. Nadzwyczajne Walne Zgromadzenie Członków (...) Koła (...) w O. nie uwzględniło odwołania. W uzasadnieniu uchwały podniesiono, że w sprawie istnieje dowód, że odwołujący się dopuścił się nieprzestrzegania uchwał organu K. i nie udostępnił dokumentacji finansowej K.. Takim dowodem miała być relacja Z. W. (1), sekretarza Komisji Rewizyjnej K., który odmowę poddania się kontroli opisał w notatce służbowej oraz przekazał przewodniczącemu komisji rewizyjnej, zaś pełen skład Komisji Rewizyjnej zdecydował o wystąpieniu z wnioskiem o zwołanie nadzwyczajnego walnego zgromadzenia członków koła, które miało zapoznać się i ocenić działania skarbnika K.. Ponadto zachowanie D. P. utrudniające wypełnienie statutowych powinności przez Komisję Rewizyjną nie było kwestią odosobnioną i skutkowało nie udzieleniem mu absolutorium. Podniesiono także, że zakres kontroli został przekazany sekretarzowi koła w dniu 27 października 2021 r., jest to standardowa, powtarzalna i statutowa działalność komisji rewizyjnej. Sekretarz komisji rewizyjnej Z. W. (1) skontaktował się z odwołującym się by ustalić jedynie termin przyszłej kontroli, a nie dokonywać już czynności kontrolnych. W uzasadnieniu wskazano, że sposób przekazania czynności skarbnika K. nie sposób ocenić jako mieszczący się w zakresie działania na rzecz dobra koła łowieckiego i tym samym w zakresie dobrych obyczajów w rozumieniu § 32 ust. 1 pkt 3 Statutu (...) (dowód: uchwała nr 8 Walnego Zgromadzenia Członków (...) Koła (...) w O. z dnia 26.06.2022 r.)

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Odwołanie jest zasadne.

Aktem prawnym regulującym funkcjonowanie kół łowieckich jest Statut Polskiego Związku Łowieckiego uchwalony uchwałą z 16 lutego 2019 r. XXIV Krajowego Zjazdu Delegatów (obowiązujący na dzień podejmowania zaskarżonych uchwał).

Statut w § 29 określa obowiązki członków koła, stanowiąc m.in., że każdy członek koła jest obowiązany w szczególności przestrzegać ustawy, Statutu, uchwał organów Zrzeszenia i koła oraz dobrych obyczajów. Statut reguluje także sytuacje utraty członkostwa w kole poprzez skreślenie lub wykluczenie.

Stosownie do § 32 Statutu wykluczenie członka z koła może nastąpić w przypadku: 1) nieprzestrzegania uchwał organów koła; 2) nieusprawiedliwionego uchylania się od wykonywania obowiązków nałożonych przez uprawnione organy koła; 3) rażącego naruszania zasad etyki łowieckiej lub dobrych obyczajów.

Przepis art. 33 ust. 6 ustawy z 13 października 1995r. Prawo łowieckie jednoznacznie wskazuje na dopuszczalność drogi sądowej w sprawach nabycia lub utraty członkostwa w kole łowieckim. W ocenie Sądu Okręgowego powyższa regulacja oznacza, że Sąd rozpoznający odwołanie wykluczonego z koła członka uprawniony jest do zbadania, czy postawione zarzuty stanowią statutową podstawę wykluczenia oraz do zbadania dolegliwości wymierzonego środka i jego adekwatności w zaistniałej sytuacji.

Należy przy tym wyraźnie zaznaczyć, że badaniem są objęte wyłącznie zarzuty wskazane w zaskarżonej uchwale w przedmiocie wykluczenia z grona członków koła. Ewentualne rozszerzenie zarzutów już po podjęciu uchwały jest niedopuszczalne. Po wyczerpaniu postępowania wewnątrzorganizacyjnego i przeniesieniu sporu na drogę sądową,

kognicja sądu w postępowaniu o uchylenie uchwały ogranicza się do ustalenia i badania przyczyn wskazanych w uchwale, następnie ich oceny w aspekcie prawidłowości kwalifikacji podstawy wykluczenia w oparciu o przepisy prawa łowieckiego i statut. W związku z powyższym zakres istotnych dla sprawy ustaleń faktycznych limitowany jest podstawą wykluczenia wskazaną w zaskarżonych uchwałach.

Z uchwały Zarządu K. nr (...) z dnia 20 maja 2022 r. o wykluczeniu odwołującego się z K. wynika, że podstawą wykluczenia stanowił § 32 ust. 1 pkt 1-3 Statutu (...). Jak wynika z uzasadnienia uchwały podstawą wykluczenia była okoliczność, że w czasie pełnienia funkcji skarbnika K. odwołujący się odmówił poddania się kontroli z realizacji budżetu K. za I półrocze sezonu 2021/2022, czym naruszył uchwałę uprawnionego organu K. - Komisji Rewizyjnej i czym dodatkowo rażąco naruszył dobre obyczaje. Dodatkowo odwołującemu się został postawiony zarzut, że nowy skarbnik K. podniósł zastrzeżenia związane ze sposobem i zakresem przekazania przez odwołującego się dokumentacji księgowej K. oraz wynikającymi z niej rozbieżnościami, zwracając szczególną uwagę na wysoce niekoleżeńskie zachowanie D. P., rażąco naruszające dobre obyczaje.

Sąd Okręgowy uznał za wiarygodne przedłożone w sprawie dokumenty, których pochodzenia i prawdziwości nie kwestionowała żadna ze stron. Na wiarę, co do zasady, zasługują także zeznania świadków i stron w zakresie, w jakim w przeważającej części zbieżnie przedstawiają przebieg wydarzeń w Kole (...) poprzedzających wykluczenie odwołującego się z członkostwa.

W orzecznictwie wskazuje się, że wykluczenie jest skuteczne prawnie wówczas, gdy nie jest niezgodnie z prawem, statutem i zasadami współżycia społecznego. Kryteria te wyznaczają granice dopuszczalności ingerencji sądu w decyzje organów stowarzyszenia dotyczące członkostwa, które ma charakter dobrowolny i charakteryzuje się równością i wolnością podmiotów stosunku prawnego (wyrok Sądu Apelacyjnego w Białymstoku z dnia 21 listopada 2013 r., sygn. I ACa 502/13).

Sąd rozpoznając roszczenie wykluczonego członka uprawniony jest do zbadania zarówno, czy postawione członkowi zarzuty stanowią statutową podstawę wykluczenia, jak i do zbadania dolegliwości wymierzonego środka dyscyplinarnego i jego adekwatności w zaistniałej sytuacji, słusznie wywodząc że możliwość wykluczenia członka ze zrzeszenia musi być traktowana restrykcyjnie i jako środek o charakterze zupełnie wyjątkowym. (wyrok Sądu Apelacyjnego w Białymstoku z 9 kwietnia 2015 r., sygn. I ACa 755/14). Kognicja sądu powszechnego obejmuje także ocenę, czy zastosowana wobec członka koła łowieckiego kara w postaci wykluczenia go z członkostwa w kole była odpowiednia do stwierdzonych uchybień (por. wyrok Sądu Najwyższego w sprawie II CSK 170/12 z 24.01.2013 r.).

Analizując zatem okoliczności niniejszej sprawy i przeprowadzone w sprawie dowody Sąd Okręgowy doszedł do przekonania, że wykluczenie odwołującego się z członkostwa w (...) Kole (...) było merytorycznie niezasadne.

W ocenie Sądu Okręgowego podstawą podjęcia uchwały o wykluczeniu mogą być zdarzenia wynikające z winy członka i to winy kwalifikowanej przez rażące niedbalstwo lub umyślność, a nie każdą postać winy. Oznacza to, że niewystarczające jest przypisanie członkowi koła winy nieumyślnej w postaci lekkomyślności, czy niedbalstwa, jeżeli nie jest ono rażącym niedbalstwem.

Nie potwierdził się, zdaniem Sądu Okręgowego zarzut, że odwołujący się rzeczywiście odmówił poddania się kontroli z realizacji budżetu K. za I półrocze sezonu 2021/2022. Z zeznań świadka Z. W. (1) wynika, że 26 października 2021r. odbyło się zebranie Komisji Rewizyjnej, a pismo z zakresem kontroli zostało przekazane do Zarządu. Natomiast świadek został upoważniony do ustalenia ze skarbnikiem terminu kontroli. Świadek A. G. zeznała, że poinformowała Z. W., że termin zostanie ustalony na posiedzeniu Zarządu 4 listopada 2022r. W dniu 3 listopada 2021 r. świadek Z. W. (1) skontaktował się telefonicznie z D. P. celem ustalenia terminu przeprowadzenia przez Komisję kontroli, jednak odwołujący się odmówił uzgodnienia terminu. Z samego uzasadnienia uchwały Walnego Zgromadzenia z 26 czerwca 2022 r. wynika, że 3 listopada 2021 r. Z. W. (1) skontaktował się ze skarbnikiem aby ustalić jedynie termin przyszłej kontroli, a nie dokonywać już czynności kontrolnych. W trakcie przesłuchania odwołujący się potwierdził, że taka rozmowa miała miejsce, ale nie jest prawdą, że odmówił wówczas poddania się kontroli, a jedynie odmówił uzgodnienia terminu jej przeprowadzenia. Nie można takiego zachowania, w ocenie Sądu Okręgowego, ocenić

jako rażące niedbalstwo prowadzące do zastosowania najsurowszego środka, jakim jest wykluczenie z K.. Zresztą ostatecznie odwołujący się zrezygnował z funkcji skarbnika i wydał posiadane przez siebie dokumenty, które zostały poddane kontroli. Oczywiście na ujemną ocenę zasługuje postawa odwołującego się, który odmówił uzgodnienia terminu, jednak czym innym jest brak porozumienia co do przeprowadzenia czynności, a czym innym, podana jako podstawa wykluczenia, kategoryczna odmowa udostępnienia dokumentów i poddania się kontroli. Co więcej zarzut co do tego, że pełniąc funkcję skarbnika K. odwołujący się odmówił poddania się kontroli, niewątpliwie odnosi się do powinności wynikających z piastowanej przez odwołującego się funkcji, a zatem, zdaniem Sądu Okręgowego, mógł być rozpatrywany jako powód do odwołania D. P. z funkcji skarbnika, nie zaś jako podstawa do wykluczenia ze struktur K..

Kolejny zarzut dotyczy zachowania odwołującego się już po tym jak zrezygnował z funkcji skarbnika. Nowy skarbnik K. złożył zastrzeżenia co do sposobu i zakresu przekazania dokumentacji księgowej K. oraz wynikających z niej rozbieżności, zwracając uwagę na wysoce niekoleżeńskie zachowanie odwołującego się, naruszające dobre obyczaje. Odwołujący się nie zakwestionował, że nie wyraził woli pomocy nowemu skarbnikowi, bowiem uważał, że nie był zobowiązany do przekazania zasad prowadzenia spraw finansowych K., gdyż te określa ustawa o rachunkowości. Nie można zaprzeczyć, że taka postawa mogła utrudnić nowemu skarbnikowi przejęcie dotychczasowych obowiązków odwołującego się, co z kolei, w ocenie Sądu Okręgowego, może być traktowane jako pewien przejaw braku koleżeństwa, zwłaszcza z uwagi na stosowany przez odwołującego się autorski sposób obsługi systemu (...) oraz ewentualne rozbieżności w prowadzonej przez niego dokumentacji. Jednak nie sposób zarzucić odwołującemu się, że motywacją jego działań było szkoderstwo Koła (...) i jego członkom. Powstaje pytanie czy brak koleżeństwa, rozumiany jako brak chęci pomocy nowemu skarbnikowi, czy nieuprzejmy sposób komunikowania się, stanowią rażące naruszenie dobrych obyczajów. Pojęcie dobrych obyczajów nie zostało zdefiniowane w Statucie Polskiego Związku Łowieckiego ani w kodeksie etyki łowieckiej. Nie mniej jednak pewną wskazówkę interpretacyjną stanowi określenie „rażące”. Zdaniem Sądu Okręgowego niekoleżeńska postawa polegająca na nieuprzejmym, czy nawet opryskliwym sposobie bycia, niechęć do pomocy nowemu skarbnikowi i odmowa uzgodnienia podczas rozmowy telefonicznej terminu przeprowadzenia czynności kontrolnych nie stanowią w tym konkretnym przypadku zachowań mających charakter rażącego, a więc kwalifikowanego o znacznym natężeniu naruszenia dobrych obyczajów.

Jednocześnie nie mogło ująć uwadze Sądu Okręgowego, że z uzasadnienia uchwały Zarządu K. w przedmiocie wykluczenia D. P. nie wynika aby Zarząd sformułował wobec odwołującego się własne zarzuty. W uzasadnieniu uchwały znajduje się jedynie nawiązanie do wniosku Komisji Rewizyjnej i tam przywołanych zarzutów oraz do zarzutów nowego skarbnika co do braku udzielenia mu przez odwołującego się pomocy. Wprawdzie w uzasadnieniu uchwały Walnego Zgromadzenia członków K., wydanego na skutek rozpatrzenia odwołania od uchwały Zarządu pojawiają się dodatkowe zarzuty, które nie zostały podniesione w uchwale zarządu, jednak zarzuty te nie mogły przedmiotem oceny Sądu Okręgowego, bowiem takie rozszerzenie zarzutów jest niedopuszczalne. Podobnie za niedopuszczalne należy uznać podnoszenie nowych zarzutów pod adresem odwołującego się na etapie rozpoznawania sprawy przez Sąd Okręgowy.

Badając wskazane w uchwale Zarządu powody wykluczenia D. P. z K. oraz odnosząc je do zastosowanej wobec niego sankcji, Sąd Okręgowy miał na względzie, że wykluczenie z koła łowieckiego, oprócz wykluczenia z samego zrzeszenia, stanowi najdotkliwszy spośród przewidzianych w Statucie Polskiego Związku Łowieckiego środków dyscyplinujących i dlatego, zdaniem Sądu, powinien być stosowany wyjątkowo, w odniesieniu do najpoważniejszych uchybień. Takim uchybieniem, zdaniem Sądu Okręgowego, nie jest niekoleżeńska postawa przejawiająca się w nieuprzejmym sposobie komunikowania się z pozostałymi członkami K., odmowa uzgodnienia terminu kontroli czy odmowa udzielenia pomocy nowemu skarbnikowi. W katalogu sankcji porządkowych znajdują się bowiem inne, mniej dotkliwe środki, takie jak nagana czy zawieszenie w prawach członka koła, piętnujące niewłaściwe zachowania, przy jednoczesnym zachowaniu statusu członka koła.

Mając zatem na uwadze wskazane wyżej okoliczności Sąd Okręgowy (rozpoznający niniejszą sprawę jako sąd drugiej instancji, stosując odpowiednio przepisy o apelacji) na podstawie art. 33 ust. 6 ustawy prawo łowieckie uchylił uchwałę

Walnego Zgromadzenia Członków (...) Koła (...) w O. nr (...) z 26 czerwca 2022 r. oraz poprzedzającą ją uchwałę Zarządu (...) Koła (...) w O. nr (...) z 20 maja 2022 r.

O kosztach postępowania odwoławczego Sąd Okręgowy orzekł na podstawie art. 98 § 1 i § 1¹ k.p.c. w zw. z § 8 ust. 1 pkt. 1 i § 10 ust. 1 pkt. 1 i § 20 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z 22 października 2015r. w sprawie opłat za czynności adwokackie i zasądził od uczestnika na rzecz odwołującego się kwotę 397 zł z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia uprawomocnienia się orzeczenia do dnia zapłaty. Na zasądzone koszty składała się opłata od odwołania w wysokości 200 zł, koszty zastępstwa adwokackiego w kwocie 180 zł i opłata od pełnomocnictwa 17 zł.

Bożena Charukiewicz